

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za štiri leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za štiri leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katoľ. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 298.

V Ljubljani, v torek 29. decembra 1896.

Letnik XXIV.

„Klerikalci in šola“.

V št. 293. „Slov. Naroda“ trobi slovenski učitelj zopet na bojni rog zoper klerikalno šolo.

„Za versko-nravno vzgojo pač ni treba, da bi cerkev imela vso oblast nad šolo v rokah, zakaj če trdijo klerikalci, da je šola njih ljubljena hčerka, da more vspevati le pod njih nadzorstvom, priča vendar zgodovina, da to ni resnica.“

Kaj priča zgodovina, učitelj slovenski?

„Čujmo, kar pravi zgodovina: Od 100 lajikov so klerikalci naučili brati samo jednega v sv. Rimu! ... Vlada tako hudo sovražena laškega kralja Viktor Emanuela je ustanovila 1870. leta v Rimu prve ljudske šole. 400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu! A še hujše je v Belgiji ...“

„Tako je delovanje klerikalizma vseh časov in krajev napram šoli. Ne slepimo se, da je novodobni slovenski klerikalizem kaj boljši. Ne, zoprnik je ljudski šoli, nasprotnik omiki in prosveti priprostega naroda, ker tako najbolje ugaja njegovemu namenu. ... In mi slovenski učitelji naj bi se ne bali take dobe in se je ne branili z vsemi svojimi močmi? O, potem bi ne bili več pospeševalci razvoja ljudskega šolstva, ampak njegovi grobokopi!“

Tako moško, z vzravnanim tilnikom govori slovenski učitelj. Pripomnimo dve, tri brez strahu pred vzravnanim tilnikom.

Najprej pogledajmo našega šolnika tenkoveštnost za resnico! Klerikalizem tedaj v svetem Rimu ni ustanovil nobene šole in prvo ljudsko šolo je ustanovil še le tako hudo sovraženi Viktor Emanuel. Pa res, tako hudo sovraženi Emanuel, od mračnih klerikalcev, od teh „temno mislečih biričev“ sovraženi veliki Emanuel je ustanovil prvo ljudsko šolo v svetem Rimu! „400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu!“

A kako li, da pravi klerikalcem ne baš prepri-

jazni Tournon, ki je bil od leta 1810 — 1814 cesarski francoski prefekt v Rimu, o rimskem šolstvu tako-le:

„Začetni pouk se nudi ljudstvu s svobodoljubjem, ki bi je mogla pokazati malokatera vlada. Rim ima osem šol, ki jih vodijo redovniki, 52 krajnih šol za moško in prav toliko za žensko mladino. V njih se poučujejo otroci brezplačno ali pa proti nezatni šolnini. V najmanjših vaseh so učitelji, ki poučujejo branje, pisanje in računstvo, tako da ni skoro otroka, ki ne bi bil deležen dobrote šolskega pouka.“

Maguire pravi, da je za ljudski pouk bolje preskrbljeno, kakor pa na Angleškem. Leta 1859 je bilo v Rimu samem 49 krajnih šol, 5 drugih šol pri krščanskih šolskih bratih, druge pri piaristih. Poleg teh je bilo 11 nočnih šol (scuole notturne), ki so v njih mladi delavci po noči brezplačno dobivali pouk. Za gluhoneme je ustanovil šolo že leta 1784 duhovnik Tomaž Silvestri, učenec slavnega L'Epée. Za male otroke so bila še posebna oskrbišča (asili d'infanzia).

„Predsodek je mnogih inozemcev,“ pisal je že leta 1844 v Heidelbergu profesor Mittermaier, da katoliška cerkev in duhovniki v Italiji ne gojijo ljudskega pouka, ampak da vzdržujejo v ljudstvu nevednost, da bi tem laglje brezpogojno vladali ljudstvo. To mnenje je brez podlage. Cerkev obsoja le tisto nazorstvo, ki si umišlja, da je naloga pouku, razvijati le um, učiti brati in pisati, brez versko-nravne vzgoje. Italijanskim duhovnikom je treba dati čast, da po vseh krajih z obilnimi doneski, z neumornim trudom in z dejanjsko pomočjo pospešujejo pouk ... V Rimu je več kakor sto ljudskih šol, ki je na njih pouk po največ brezplačen.“

Kaj je tedaj vodilo pero slovenskemu učitelju, da je zapisal one besede: „400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu?“ Kaj drugega je moglo biti, kakor sovraštvo, ki je bruha zoper klerikalizem tudi zadnji „Učit. Tov.“,

govoreč in golčeč o „mračnjakih“, o „fanatični vladnoželjni družbi“, o „temno mislečih biričih“, o „ljudskih zapeljivcih“, o „brutalni diktaturi klerikalizma“ in nje „strašnih in grozljivih nasledkih“, o njih, „ki so jim vera, ljubezen do domovine in dinastiška zvestoba le nekaki izveseki, da izdelujejo neumorno in vztrajno svoje temne načrte, s pomočjo katerih bi pridobili klerikalni samovolji in despotizmu vrhovno poveljstvo ter podjarmili, uničili in razdrli vsako prsto gibanje, vsako prsto mišljenje“! ...

Sovraštvo, slepo sovraštvo, ki mu ni do tega, kakšna sredstva rabi! Pečat laži nosi na čelu in še brezsravno vzravnava tilnik!

Nikakor nam ni na umu, da bi vse hvalili, kar je v Rimu — a laži ne bomo nikdar poslušali molče! Zemlja, napojena z mučeniško krvjo, nam je predraga, zato nikdar ne bomo mirno gledali, da bi odpadniki pljuvali nanjo! Tudi rimsko šolstvo je imelo svoje napake — katero človeško delo je brez njih? — a imelo je tudi vrlin, ki jih novodobno šolstvo nikdar imelo ne bo! Če uredba sama nikdar ni bila nemodra. Magistrat in škofov pooblaščenec sta imela nadzorstvo. Telesne kazni so bile skrajno omejene. Učitelj je moral biti vsaj 21-leten, brezmadežen, zdrav, preskušen. Nobeden ni smel imeti v šoli čez 60 učencev. Če jih je bilo več, pridružiti si je moral učitelj še pomožnega učitelja. Dnevni pouk ni smel trajati čez 6 ur. Kar se pa tiče versko-nravne vzgoje, o tem ni da bi še govorili. Ali so morda tiste „prve ljudske šole“, ki jih je ustanovil veliki Viktor Emanuel, zato bolj verske, ker so na njih odpravili vsak verski pouk, in zato bolj npravne, ker je na njih le še morala — konkubinarca Crispija? Seveda „Učiteljski Tovariš“ bo dejal, „da vera pri tem, prava vera v Boga, kojo nosi v svojem srcu vsak dober in blag človek, ta vera ni v nevarnosti“, če tudi država odpravi iz šol „mistične stroke“, saj vere „notranja

LISTEK

Brodnik.

Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Prvi del.

Valerija.

IX.

Slučaj.

Valerija je nestrpljivo pričakovala Milona in je že mislila, da se jej je tudi on izneveril. Hotela ga je poiskati sama, toda ni smela. Njeno stanje je bilo od dne do dne hujše; ker je bila namreč navajena zapovedovati, je prav težko prenašala žaljenja, Klementine sužnje pa so jo poniževale, kjerkoli so jo mogle. Pri mizi so jo posajale na zadnje mesto, dajale jej ostanke svojih jedil, v posmeh pa so jo imenovala „patricijko“. Vsak dan je morala poslušati zasmehovanje, ki jej je često vzburkalo kri.

Sužnje so bile sicer hudomušne, toda še groznejše je bilo nasilje in surovost Klemente Petronije, ki je silila Valerijo, da je morala igrati na kitaro

od zore do mraka. Ko se je naveličala glasbe, psovala jo je in jo nazivala plebejsk izrodek in suženjsk izmeček.

Nekega dne je Valerija igrala izvanredno žalostna pred svojo gospodinjjo, ki se je baš lepotičila, da bi šla v javno gledališče. Nečimerna starka je sedela na dveh svilnatih blazinah. Jedna služabnica je držala pred njo ogledalo iz brušenega jekla, druge sužnje pa so se vrtile krog nje, jej urejevale krasna oblačila in nameščale drago kamenje in drugo lepotičje. Po obrazu se je pobarvala bolj ko kedaj; vzlasti sta vlekla pozornost na se dva rudeča madeža na velih licih. Lasuljo, katero je nosila navadno črno, je imela sedaj belo, polno zlatih metuljev, bisserov in smaragdov.

Valerija se sedaj ni smejala tej stari nečimernici, ker je v njej vzbujala bolj stud, kakor pa jo je silila na smeh. Ko se je spomnila prošlih dnij, postalo jo je sram, da je nekaj tudi sama barvala lice. Neki tajen glas jej je šepetal, da bi bila tudi ona tekom let postala tako odurna in smešna.

Ko je Klementa oblekla svoje belo oblačilo, začela se je sprehajati po sobi, sužnje pa so se jej prilizneno laskale.

Valerija je molčala. Na licu se jej je videlo, kako da pomiluje staro nespametnico, ki jo je gledala temno, užaljena vsled tega, ker se jej ni prilizovala. Ko je dolgo časa nevoljna pričakovala od Valerije kako laskavo besedo, reče jej srdito:

„Mar ti nimaš nobene besedice za svojo gospodinjjo?“

Valerija zmaje z rameni, se nasmehne, ne odgovori pa ničesar.

Njen molk in posmeh razdražita Klemento; zbesni od jeze in zadá ubogej Valeriji krepko zaušnico.

Valerija plane vsa besna po konci, stegne roko, kakor da bi hotela starko pograbititi za lasuljo, trešči kitaro ob tla in dé:

„Zahvali se, starka, svojej starosti, da te ne zadušim“. Te besede izgovorivši, steče iz hiše, v katerej je morala prenesti toliko zaničevanja, in se napoti k samotnej kočici.

Lice je imela višnjevo, znamenje zaušnice, katero je zadala koščena roka Klementina. Polastila se je je tolika otožnost, da ni mogla niti plakati. Strašna nevihta je razsajala v njenej duši, in v tej besnosti bi si bila najraje ob zidu razbila glavo.

moč je tako velika in močna, da ji ni treba dajati še zvanje pomoči". In tako pač tudi blagonravje ni v nevarnosti, saj je tudi njegova moč tako velika in močna, da mu ni treba še zvanje pomoči!

"400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu".

Radi bi vedeli, kje je zastopnik „svetega stanu“ to pobral! Ali še nikdar ni ničesar slišal o velikih rimskih univerzah? — Collegium Romanum, Collegium Urbanum, Collegium Sti Thomae — pa še preslavna Sapienza! Morda pa ni nič slišal o srednjih šolah! In vender je znano, da so jih imeli jezuitje, piaristi in barnabitje, a poleg teh da se bile še komunalne in privatne! Tudi konviktov in penzionatov je bilo dovolj za oba spola, komunalnih in privatnih! Zdi se, da se je našemu zgodovincu nekaj primerilo.

Ne vede, da je sploh vse šolstvo niknilo iz cerkvenih tal, iskal je v Rimu državnih šol, v „sv. Rimu“ pa državnih šol, gotovo po vzorcu tistih, ki slone na zakonstvu l. 1869! Da, tako mora biti, zato s svetim ognjem, z ogorčenim srcem propoveduje svetu, da je še le vlada „tako hudo sovraženega laškega kralja Viktor Emanuela ustanovila leta 1870 v Rimu prve ljudske šole.“ — A vedna uganjka je le, kdo mu je navdihnil veličanski konec k svetojeznuemu spevu: „400 cerkvâ, pa nobene šole niso ustanovili klerikalci v večnem mestu!“

V „Sl. N.“ je tožil neki slovenski učitelj, da se šenklaški gospodje kaplani razburjajo, ker so začeli učitelji odkrito govoriti, kar mislijo. Oj, ne! Kar nič se ne razburjajo. Samo čudno se jim zdi, da časih ti možje niso bili — odkriti ali kaj? Spominjamo se še časov, ko so ločili cerkev katoliško od klerikalizma, a tega sedaj ne ločijo več. Kdor ima oči, vidi, da jim je klerikalizem samo še beseda za katoliško cerkev, ki se je ne upajo ljudstvu tako odkrito klevetati. Veleznano je, kako se je „Sl. N.“ prvi izdal. Istovetil je klerikalizem z rimsko cerkvijo. Macaulay je pisal: „Kar se je med krščanskimi narodi storilo za prosveto, svobodo, blagostanje in umetnost, vse se je storilo zoper voljo rimske cerkve.“ — „Sl. N.“ pa je mirno preložil: „zoper voljo klerikalizma“. Prav to za njim delajo tisti učitelji, ki je Dimnik njih — preročišče.

Če je kje na svetu katoliška cerkev skrbela za šole, skrbela je v Rimu. A slovenski učitelj, govoreč o rimskem šolstvu, pozna le klerikalizem. Torej je pač katoliška cerkev tisti klerikalizem. Prav je, da ste odkrili srce! Zdaj, gospoda, se poznamo in videli se bomo pri — Filipih!

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. decembra.

Katolščani mej Čehi. Minuli četrtek je zagledal v Pragi nov list pod naslovom „Katolieke Listy“, ki bo izhajal mesto dosedanega „Čecha“. Iz programa, kakor iz vsega ostalega lista je razvidno, da je bila največja in najnujnejša potreba nagla ustanovitev samostojne katoliške stranke mej Čehi, da že dobro organizovana stopi v boj povodom prihodnjih državnozbornih volitev. Zjedinenje s kako drugo stranko, kakor tudi popolna brezdel-

Ni pa se pri tem spomnila, da je tudi ona nekaj istotako grdo ravnala s sužnji, ki so mirno prenašali njene besne napade, niti ni pomislila, da je to kazni zaslužila, in da božja pravica čisto kazni z isto kaznijo. Povesila je glavo in stiskala jezno pesti, kakor da zdajci zgrabi Klemento Petronijo. Zal jej je bilo, da se ni maščevala.

Dospe do samotne hišice; že izdaleka se jej dozdeva njeno zidovje kakor zidovje kraljevske palače. Srce jej začne biti od radosti, kolikor je pač mogla biti radostna in vesela sredi svoje bede. Spomni se Milona in vsklikne:

„Oj, koliko bolje je stanovati v lastnej kolibi, kakor pa v bogatej tujej palači!“

Ko izreče te besede, steče v hišico v nadi, da najde svojega Milona. Stopi v hišico in zakliče:

„Milon, Milon! Kje si?“

Živa duša se ne odzove; odmevajo samo njene besede. Uboga Valerija preišče vsak kotiček, toda Milona ne najde nikjer. Slednjič stopi iz hišice in glasno, kolikor more, pokliče svojega zvestega služabnika; toda samo odmev od bližnjih razvalin ponovi Milonovo ime.

(Dalje sledi.)

nost je nemogoča in škodljiva. Zjedinenje s Staročehi je že radi tega nemogoče, ker je ta stranka mrtva in se ne bo zopet oživila. Vsekako je torej pozdravljati najnovejši korak naših severnih bratov katoliških Čehov, ter jim želeči, da bi v tem delu vstrajali in dosegli zaželjeni vspeh.

Nagodba z Ogersko. Ze nekaj tednov sem se ni ničesar slišalo o obravnavaх glede obnovitve nagodbe mej Avstrijo in Ogersko. Včeraj se je v tem oziru zopet nekaj genilo. Poroča se namreč z Dunaja, da sta se podala trgovinski minister Glanz in železniški minister Guttenberg v Budimpešto, kjer se nekaj časa posvetujeta z ogerskimi tovariši o zadevah pogodbe, ki spadajo v njihovo področje. Ta stvar napreduje zelo po časi in vidi se, da imata vladi vse premalo poguma za nadaljne korake. Kar pa zamudi naša vlada, to hočeji nadomestiti naši židovski „prijatelji“ s svojimi umazanimi glasili. Govoreč o kvotnem vprašanju, naglašajo, da čaka novi državni zbor veletražna naloga, ki se pa mora (!) rešiti, namreč obnovitev nagodbe z Ogersko. Nadalje se popisuje tek dosedanjih obravnav mej kvotnima deputacijama ter omenja, da se Mažari ne morejo (!) zadovoljiti s predlogom avstrijske kvotne deputacije in da se bo doseglo sporazumljenje le tedaj, ako se tostranska polovica zadovolji s 4 odstotnim povišanjem ogerske kvote. S tem bi bilo ustrezno vsem interesovanim krogom (!). Po mnenju teh židovskih glasil je 4 odstotno povišanje maksimum (!) kar se sploh more doseči. Tako skrbe avstrijski židovski liberalci za tostranske koristi. Ali ne pomeni to ravno toliko, kakor kričati v Budimpešto: Ne dovolite v nikako večje, nego 4 odst. povišanje, mi bomo že skrbeli za to, da se s tem zadovolje naši krogi? Ako židovskim sleparjem vse izpodleti, ne ustrašijo se tudi — izdajalstva!

Socijalistična trditve „vera je zasebna stvar“ je, kakor že opetovano dokazano, popolno ničevna in samo gola fraza, na katero se lové scijalistični kalini, v resnici so pa socijalisti najzagriženejši nasprotniki vsake pozitivne vere. To se je z nova pokazalo minule božične praznike na Dunaju. Dne 25. t. m., torej na dan, ki je svet vsakomur, ki ima v sebi le še iskrico verskega čuta, je morala dunajska oblast razpustiti dva socijalistična shoda, ker se je nespodobno in nesramno govorilo o verskih resnicah in so se navzoči pozivljali, naj odpadejo od krščanstva. Jednak shod je razpustil vladni zastopnik tudi minulo nedeljo dopoldne, z dnevnim redom „cerkvene pristojbine“. Ako se pomisli, da tiče za hrbtom soc. demokracije samo prostozidarji in židje, se tej zlobnosti nikakor ni čuditi, tem bolj pa načinu, na kateri se skuša slepiti nezavedno, zaslepljeno prebivalstvo. Tem več dela pa je treba na naši strani, dokler še ni prepozno.

Italijanski davkoplačevalci prejmo za novo leto nepričakovano darilo, katero jim namerava v kratkem nakloniti Rudinijevo ministerstvo. „Pol. Corr.“ poroča namreč iz Rima, da je ustavljena v proračun za leto 1897/98 izvanredna potrebščina v znesku 9 milijonov lir, ki se bo porabil za nakup novih, malokaliberskih pušk. S temi namerava oborožiti italijanski vojni minister pehotne polke, vstevši deželne brambovce. Da davkoplačevalci nikakor ne bodo veseli tega novoletnega „darila“, se razume samo po sebi, kajti že druga vsakovrstna neznosna bremena jih tlačijo vedno bolj k tlom, sedaj jim bo pa pogoltnil kruti militarizem še ogromno svoto, ko še niso popolnoma pozabili zadnjega hudega udarca.

Gibanje v Makedoniji. Dalje časa je bilo vse tiho o vstaji v Makedoniji in že so turški oficijozni razglašali, da v Makedoniji niti ni nezadovoljnih ljudij. Minule dni pa je došla iz Aten ta le brzovjavka: Predvčerajšnjim je bila v olimpskem okraju v Makedoniji krvava praska med 80 turškimi vojaki in tolpo upornikov. Vojaki so namreč spremljali neko turško komisijo osmih članov, ki pa so vsi padli v praski z uporniki. Od tega spremstva se je rešilo le 24 vojakov; izmed upornikov so padli samo štirje.

Ministerska kriza v Srbiji. Takoj po odobritvi vložene ostavke Novakovičevega ministerstva je brzojavno pozval kralj Aleksander z Dunaja srbskega poslanika Simiča ter mu naročil, naj sestavi novo ministerstvo. V teku današnjega dne dospe poslanik Simič v Belgrad. Poskušal bode v prvi vrsti s sestavo koalicijskega ministerstva, ako se mu pa to ne posreči, pričel bo z snovanjem neutralnega kabineta. Gotovosti v tem oziru ni še nikake, tem manj, ker manjka jedinstvi v napred-

njaški stranki, ostale stranke so pa itak preslabotne, da bi mogle kaj vplivati na sestavo kabineta. — Za Novakovičem in njegovimi tovariši nihče ne pretaka solz. Manjšim opozicijskim strankam je bilo to ministerstvo že itak trn v peti, zaupanje v naprednem krogu je pa tudi ginevalo od dne do dne. Kralju zvesto udani srbski prebivalci so v obilni meri zamerili bivšemu kabinetu, ker se je tako ilojalno obnašal nasproti kralju in zagovarjal kazni vrednega pravosodnega ministra. Ob jednom z ministerstvom pa je obledela tudi slava nekdanj tako mogočnih srbskih radikalcev in liberalcev.

Položaj v Turčiji. Minulo soboto so jela izvrševati turška oblastva ukaz glede popolne amnestije armenskih in mohamedanskih ujetnikov, v nedeljo pa se je opravila na povelje patrijarha v vseh cerkvah zahvalna služba božja. Dolgo časa so se morali pokoriti večinoma popolno nedolžni kristijani po ostudnih ječah, samo da se je zadostilo želji Mohamedovcev. Prestati so morali jednako kazni, kakor največji mohamedovski zločinci. — Poslaniki in posebna komisija se snidejo malone sleherni dan k posvetovanju. Obravnava se vedno le vprašanje glede končnih preosnov za Armenijo. Toda kakor se vidi, je dosedaj vse delo še popolno brezvspešno; kar žele poslaniki in ž njimi vred armensko prebivalstvo, to ni po volji sultanu in njegovim privržencem, in obratno, in tako bode najbrže steklo še precej vode, predno zagledajo beli dan prepotrebne prosnove.

Proračun mestnega zaklada za leto 1897,

odobren v sejah mestnega zbora ljubljanskega dne 22. in 23. decembra.

(Dalje.)

B. Izredna potrebščina.

1. Mestni hranilnici na račun dolga in obresti	11600	glđ.
2. Za olupševalne namene	1000	„
3. Naprava nove lesene stene ob strugi Gradašice	2085	„
4. Poprava Štepanškega mostu	810	„
5. Naprava nove Kuhnove ceste proti bramb. vojašnici	17048	„
6. Naprava hodnika na sv. Petra cesti od župnišča do mitnice	1297	„
7. Naprava štirih okenj v Kolizejskem poslopju	50	„
8. Naprava kanala v Vegovih ulicah in podaljšanje kanala na Emonski cesti	3210	„
9. Naprava šolskega vrta na Barji in v šolskem poslopju potrebna dela	1550	„
10. Za napravo drenaže, popravo stopnic pred tivolskim gradom in barvanje posloja	1000	„
11. Naprava ceste od iškega mostu skozi Hauptmanco	2765	„
12. Naprava pota v Šiško za Bežigradom	45	„
13. Poprava Ederjevega stanov. v Svicariji	350	„
14. Naprava novega stranišča v I. mestni deški šoli	200	„
15. Preosnova uradn. poslov. v objavnem uradu	1000	„
16. Podaljšanje vodovodnih cevij do razkuž: zavoča; naprava vodnjaka tamkaj in urejenje zimskih okenj v bolnici za silo	230	„
17. Trebljenje in čiščenje Tivolskega gozda	500	„
18. Naprava asfaltnege tlaka pred Binderjevo hišo v Parnih ulicah	394	„
19. Naprava nadpisov na ljudskih šolah	632	„
20. Donesek za popravo erar. mostu pri sv. Jakobu	635	„
21. Naprava uličnih napisov za novo imenovane podaljšane ulice in ceste	4000	„
22. Nakup novih cevij za pnevmat. stroj	541	„
23. Interkalarne obresti od posojila 415000 glđ. za topničarsko vojašnico	4186	„
24. Podaljšanje Nunske ulice do juž. železnice	4677	„
25. Inštalacija električne razsvitljave	2200	„

26. Za napravo prelazov	1000 gld.
27. Za Andrej Praprotnikov spomenik	50 "
28. Naprava dveh biciklov za mestno redarstvo	140 "
29. Telefonska zveza mej mestnimi stražnicami	1300 "
30. Kanal čez cesto pri tob. tovarni	235 "
31. Kanal iz Rebrji čez sv. Jak. trg in Gruberjeve ulice v Ljubljani	6510 "
32. Šišenski občini za odškodovanje povodom inkorporacije zemljišč prvo četrtino	1500 "
33. Podaljšanje Tržaške ceste proti južnemu kolodvoru	10000 "
34. Za popravo Trnovskega pristana	3000 "
35. Naprava asfaltnege tlaka na Dun. cesti	600 "
36. Gospejnemu društvu podpora	100 "
Svota izredne potrebščine	86440 gld.
Svota redne potrebščine	233117 "
(Konec sledi.) Skupaj	319557 gld.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. decembra.

(Jugoslovanska skupina v državnem zboru.) Na razna nam došla vprašanja v tej zadevi za sedaj v pojasnilo odgovarjamo nastopno: Na podlagi sklepa slovenskih in hrvatskih državnih poslancev glede osnovanja jugoslovanske skupine v državnem zboru je povabil izvrševalni odbor narodne stranke osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke v ta namen na razgovor. Osrednji volilni odbor naše stranke se je odzval povabilu in tako so se vršila mej božičnimi prazniki taka posvetovanja mej oblaščenici obeh strank. Teh razgovorov se kot pooblaščenici vdeležujejo gg. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, dr. Ferjančič, A. Kalan, dr. Tavčar, dr. Susteršič in dr. Zitnik. — Rezultat teh dogovorov predloži osrednji volilni odbor katol.-nar. stranke tekom meseca januarja s hodu zaupnih mož iz cele dežele v konečno razsodbo ozir. potrditev. Zeleti je torej, da si volilci vseh okrajev glede kandidatov ču shoda zaupnih mož ohranijo proste roke. To povdarjamo zato, ker smo dobili z Gorenjskega sporočila, da se nabirajo podpisi za kandidature prof. Tomo Zupana. Jako čudno se nam zdi, da gospodje, ki so sicer vedno povdarjali slog o, sedaj, ko se mej strankama vrše dogovori, kako doseči, da bi se volitve bolj mirno vršile, nastopajo taka separatistična pots. Torej pozor in previdnost na vse strani!

(Dnevni red) izredni seji občinskega sveta ljubljanskega v četrtek, dne 31. decembra t. l. ob petih zvečer v mestni dvorani. 1. Predsedstvena naznanila. 2. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. 3. Obljuba novoimenovanih meščanov. 4. Mestnega magistrata poročilo o odpisu treh nedobitnih terjatev. 5. Finančnega odseka poročilo o dopisu mestnega magistrata glede kredita za zgradbo vojaškega avgmentacijskega skladišča. 6. Stavbinskega odseka poročilo o oddaji mestne vožnje za l. 1897. 7. Policijskega odseka poročila: a) o prošnji ljubljanskih prebivalcev do ravnateljstva južne železnice glede ovir, katere provzročča prevažanje železniških voz čez Dunajsko cesto; b) glede zavarovanja redarjev proti nezgodam; c) o imenovanju nekaterih cest in ulic; d) o prizivu g. Avg. Weberja proti odločbi mestnega magistrata, da mora njegov pes nositi nagobčnik; e) o obliki, katero naj imajo v bodoče ulične table in hišne tablice. 8. Solskega odseka poročilo o računu vodstva II. mestne ljudske šole o porabi dotacije letnih 80 gld. za vzdrževanje šolskih delarnic v letu 1895/96. 9. Obč. svet, dr. Danila Majarona samostalni predlog, da se do c. kr. železničnega ministerstva in do generalnega ravnateljstva južne železnice pošlje spomenica o nujni potrebi naprave centralnega kolodvora v Ljubljani.

(Božičnica v ljubljanski bogoslovni.) Na sv. večer so imeli ljubljanski gg. bogoslovci lepo božičnico, in kar je še lepše, imeli so jo na prid bodoči cerkvi sv. Jožefa oo. jezuitov. Vspored je bil vrlo zanimiv. Najprej je g. Baloh v lepi vezani besedi proslavljajal „sveto noč“. Potem so se vrstile pesmi in godba. Posebno so mikale Riharjeve „bo-

žične pesmi“, spremljevane z orkestrom. R-eci kdo, kar mu všeč, svoje posebne lepote imajo tudi te pesmi, in ni se čuditi, da jih ima naš narod še vedno najraje. Po petju in godbi je bila tombola. Prinesla je nekaterim lepih dobitkov, drugim neizprosni „fiasco“, vsem pa — dobro voljo.

(Božičnica) v mestnem otroškem vrtu (Komenskega ulice v „Rokodelskem domu“) bo jutri popoldne. Začetek ob 4. uri. K tej božičnici so vabljeni vsi prijatelji nežne naše mladine.

(Slovensko gledališče.) Danes se bode pela, in sicer najbrž zadnjikrat v tekoči sezoni, opera „Rigoletto“. V četrtek bi morala biti slovenska predstava, a opusti se iz ozirov na običajne Silvestrove veselice in bo prihodnja slovenska predstava v soboto dne 2. januarja, kateri dan se uprizori nova igra s petjem „To je deklet!“ Glavni vlogi v tej igri bodeta igrala gđc. Polakova in gosp. Inemann.

(Imenovanja.) Deželni predsednik je imenoval začasnega okrajnega komisarja Riharda W e n e d i k t e r stalnim, koncipista pri deželni vladi barona E. S c h ö n b e r g e r j a začasnim okrajnim komisarjem, začasnega koncipista dr. A. pl. B a n n i z o stalnim in konceptnega praktikanta S. D e m i c e l j a začasnim koncipistom pri deželni vladi za Kranjsko. — Poštini praktikant Karol Mediz je imenovan pošt-nim koncipistom v Trstu.

(Od Kolpe) 25. dec. Neljubi gosti uzmoviči se kaj pridno oglašajo po naših krajih. Tudi jim je vse prav, kar se da odnesti; zlasti jim ugaja obleka in oblača. Zda se zvrši kaka tatvina tu, zdaj tam. Orožniki sicer brzo zasledujejo tate, toda brezuspešno. Meja je preblizo, pobrišejo na Hrvatsko. Ta teden so dvakrat ulomili v naši vasi. V nedeljo so jednemu gospodarju pobrali nekoliko perila, drugemu krompirja, soli, 20 steklenic piva in nekaj bokalov žganja. To dvoje bilo jim je v nesrečo. Izpivši preveč piva in žganja so obnemogli in vse ukradeno pustili v Vinomeru, da se iztreznejše ter odneso. Pa ljudje so te stvari zapazili in izročili sodišču. Tati so ušli. Zato so se pa uzmoviči odškodovali toliko bolj sveto noč med polnočnico. Prislonivši lestvo so prišli v gornje nadstropje in z raznovrstnimi pripravami so odprli vrata, omare, shrambe, prešale in predalčke. Iščeč denarja so razmetali po sobah obleko, knjige, papirje. Odnesli so krajarjev za kakih šest gld. in poleg par malenkostij namizne srebrnine za jedno osebo. Toliko večji kvar so naredili v pritličju. Vzeli so hlapec denarja 15 gld., obleke in obuče v vrednosti 50 gld. Naloživši še nekaj moke in soli, so odšli, najbrž čez mejo na Hrvatsko. Naj bi gosposka strogo in občutljivo kaznovala tako mrčes, ki je strah in nadloga ljudem. Pred kratkim so v Novem Mestu obsodili neko žensko na pet mesecev; ljudje pravijo, da je bila zavoljo tatvine kaznovana dva in tridesetkrat.

(Darovi.) Za msgr. Jeranovo dijaško mizo: Č. g. Štupica 5 gld. — G. Marija Zorman 3 gld. namestu venca na grob umrle Mici Stenta. — A. V. 5 gld. — Za cerkev sv. Jakoba na Brezovici pri Sv. Katarini so darovali: Č. gg.: dr. Janežič, profesor, 5 gld.; Andrej Kalan, kanonik, 11 gld. 50 kr.; Janez Dolinar, kapelan, 3 gld.; Karol Polak, vele-tržec, 5 gld. — Bog plačaj!

(Licitacija.) V četrtek, dne 31. t. m., ob pol 12. uri, se bode vršila pri tukajšnjem magistratu v drugič licitacija za prevažanje odgoncev leta 1897, na kar se izvoščeki in vozniki opozarjajo.

(Ogenj.) Danes zjutraj ob 1/2 8. uri je gorelo v dimniku h. št. 29 v Rožnih ulicah. Gasilci so bili takoj na mestu in ogenj vdušili.

(Vročinska bolezen) se je iz Begunj razširila tudi na vas Zgoše. Na obeh krajih je 13 bolnikov

(Žandarje na Kranjskem.) Po najnovjšem izkazu šteje moštvo žandarmerije na Kranjskem: 1 podpolkovnika, 1 nadlajtenanta, 1 pribočnika; po žandarmarijskih postajah na deželi 1 ritmojstra, 2 lajtenanta, 11 stražmeštrov, 71 postajnih načelnikov in 213 žandarmov.

(Surovost.) S Trate: Pri polnočni sv. maši bilo je nekaj fantov ali prav za prav dečakov, ki so se v cerkvi prav nespodobno obnašali. Zraven njih je bil vojak na dopustu, ter je jednega izmed teh surovežev sunil in rekel, naj bodo pri miru. Po maši pa je ti dečaki uderó med ljudstvom za vojakom in,

ko ga dobité, takoj dobi dva sunca z nožem v hrbet. Krvi mu je mnogo odteklo in domu je že komaj prišel. Zdravnik je konstatoval nevarno rano, a umri ne bo. Jeden teh zločincev je že pod ključem.

(Zahvala.) Tiskarna družbe sv. Mohorja je poslala knjižnici slovenskega katoliškega delavskega društva 20 zvezkov raznih zanimivih knjig v dar, za kar se društveni odbor tem potom najiskrenejše zahvaljuje.

(Samomor.) Nocoj je vlak nad postajo v Lescah povozil nekega hlapeca, kateri je v grmovju ob progi nanj čakal in skočil prednj. — Mrtev je bil takoj. Samomorilec je bil po radovljiški okolici znan — kot pijanec.

* * *

(Knjižico „Narodna šola v Velikovecu“) smo razposlali mnogim čast. rodoljubom po Slovenskem. Tem petom jih prav uljudno prosimo, da knjižico spravijo med ljudi in dotične zneske čim preje odpošljejo našemu upravništvu. Z ozirom na blagi namen, kateremu je določen čisti dobiček, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Vredništvo „Mir-a“.

Društva.

(Silvestrova veselica pevskega društva „Slavec“) se vrši 31. dec. v telovadnici „Narod. doma“ po nastopnem vspredu: I. Godba. II. Komični prizori. 1. „Ljubljanski postopač“, komičen soloprizor gosp. R. Inemana. 2. Koncertna godba „Mišji strah“, humorističen prizor za moški peterospev, ter s spremljevanjem orkestra; posl. g. Kopitar. 3. „Novičarja“, komičen prizor z koupleti, pojeta gosp. Inemann in gosp. Perdan. III. Petje. 1. Juvanec: „Pastir“, zbor za bariton in tenor, gg. Götzl in Rus. 2. Förster: „Milica“, čveterospev pojo gg. Lumbar, Zirkelbach, Milavec in Mahč. 3. Sachs: „Za goro“, čveterospev pojo gg. Lumbar, Kramaršič, Zabukovec in Jakše. 4. Volarič: „Domovini“, zbor za tenor in bariton samospev, gg. Lumbar in Perdan, ter spremljevanjem orkestra. Petje vodi društveni pevovodja gosp. A. Sachs. Ob polunoči: a) „Novoletni pozdrav“. b) „Alegorija“.

(Vabilo) k božičnici v „Narodni šoli“ družbe sv. Cirila in Metoda v St. Rupertu pri Velikovecu v sredo dne 30. decembra 1896. leta ob 3. uri popoldne. — Vspored: 1. Slavnostni govor, govori deček (učenec) Janez Kurat. 2. Pesem „Pastirji pri jaslicah“, pojejo deklice. 3. Predstava: „Pastirji pri jaslicah“. Osebe: Janez Kurat, čuvaj. Tonček Cikulnik, stari pastir. Družba pastirjev, osem dečkov. 4. Pesem Andrej Vavken: „Glej zvezdice!“ 5. Deklamacije: a) Prva novoletna, deklamuje Jože Strnad. b) Druga novoletna, deklamuje Julijka Bruner. c) Tretja novoletna, deklamuje Ana Isak. d) Četrta novoletna, deklamuje Micika Kunstl. e) Božična pesem, deklamuje Micika Mesner. f) Božična pesem, deklamuje Ana Rabič. g) „Božično drevo“, deklamuje Katarina Gradišnik. h) „Mamke peč“, deklamuje Ana Lipnik. 6. Pesem „Kje so moje rožice?“ Zložil Val. Orožen, pojejo deklice. 7. Sirotica na sveti večer“. Igra v dveh dejanjih. Osebe: Uršula Cikulnik, sirotica. Ivana Kues, mati. Ana Riepel in Karolina Kues, njuni hčeri. — Med prvim in drugim dejanjem poje se pesem „Angeljsko petje“, zložil Ign. Hladnik, po drugem dejanju pa pesem „Po jezeru“. 8. Živa podoba. Nastopijo vsi igralci, v njih sredi angeli, ki poje Slomšekovo pesem „Lahko noč!“ 9. Obdarovanje igralcev.

(Slovensko pevsko društvo na Dunaju) priredi v sredo 30. decembra v hôtelu „goldenes Kreuz“, VI. Mariahilferstrasse 99 svojo silvestrovo zabavo. V vspredu so možki, ženski, mešani zbori, samospevi, čveterospevi, godbene točke in tamburaški zbori. Začetek ob osmih zvečer.

(Čitalnica v Ptujju) priredi na Silvestrovo običajni zabavni večer z jako zanimivim sporedom in vsbi tem potom prijatelje in znance. Začetek ob 7. uri.

(Vabilo k rednemu občnemu zboru narodne čitalnice v Cerknici) dne 1. januarja 1897 ob 3. uri popoldne z navadnim dnevnim redom. Ako bi po § 19. društvenih pravil ne bil sklepčen redni občni zbor, bo drugi izvanredni občni zbor ob 4. uri istega dne in z istim dnevnim redom.

Telegrami.

Dunaj, 29. decembra. Finančni odsek nižje-avstrijskega deželnega zbora je sklenil nasproti predlogu deželnega odbora, ki je predlagal, naj se dovoli provizorij do konca marca 1897, predlagati budgetni provizorij do konca junija 1897.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Beziirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Gorica, 29. decembra. Deželni zbor se je otvoril na slovesen način. Deželni glavar je omenjal v svojem pozdravnem govoru elementarnih nezd, ki so zadele deželo, ter izraža nado na državno podporo. Vladni zastopnik je pozdravil poslance v obeh deželnih jezikih, na kar se je vsprejel budgetni provizorij.

Budimpešta, 29. decembra. Primanjkljaj pri milenijski razstavi znaša baje pol milijona gold. To svoto poravnava ogerska država (?)

Levov, 29. decembra. V včerajšnji seji je omenjal namestnik izdatne porabe zborovalne in društvene pravice v teku letošnjega leta ter naglašal, da je postopala vlada nasproti temu gibanju strogo lojalno (!). Konečno je omenjal namestnik razvoja šolstva in vedno manjšega števila izseljencev.

Opava, 29. decembra. V prvi seji novega deželnega zbora je pozdravil deželni glavar grof Lariš poslance in novoimenovanega deželnega predsednika grofa Clary, na kar je prebral obljubo prvokrat v vseh treh deželnih jezikih.

Rim, 29. decembra. Včeraj je pričel sv. Oče vsprejemati diplomatske zastopnike, ki prihajajo izražati novoletna voščila. Sv. Oče je vsprejel v prvi vrsti avstro-ogerskega po-

slanika grofa Revertero kot starosto mej poslaniki.

Bombay, 29. decembra. Kuga se je jela znova razširati po celem mestu in v predmestjih.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je

železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—44) 2

Izvirek: Giesshühl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

kot zdravilni vrec je stoletja znana v vseh boleznih sapnih in prebavnih organov, pri protinu, želodčnem in mehurnem kataru. Izvrstna za otroke, prebolele in mej noseč. (L.) nostjo. 10 47
Najboljša dijetetična in osvežujoča pijača.

Henrik Mattoni v Giesshühl Sauerbrunn.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	739.7	—0.4	sl. svzh.	jasno	
29	7. zjutraj	737.4	—3.2	sr. svzh.	skoro oblč.	0.0
	2. popol.	736.7	0.2	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 0.3°, za 2.9° nad normalom.

Povodom novega leta

priporočam lepo svojo zalogo vsakovrstnih lesoreznih, nagizdnih, galanterijskih in usnjenih predmetov, najfinejših dišav in mil itd. prav pripravnih za novoletna darila.

828 1—5 **FR. STAMPFEL**
v Ljubljani, Tonhalle.

Krómariji in zasebniki, kateri želé kupiti

pristna, naravna vina,
obrnejo naj se do 781 15—6

Pavla Sponza
v Rovinju v Istri,

kateri dá popolno jamstvo za pristnost njegovih vin. — Na željo vpošlje vzorce belega in „moscato rosa“, terana in belega isterskega vina.
Preč. duhovščino še posebej opozarja na svoja naravna pristna vina za uporabo pri daritvi sv. maše.

Št. 41.038.

Razglas

831 3—1

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane sklenil je v svoji seji dne 23. t. m., da je v svrhu pokritja izvanrednih troškov mestne občine ljubljanske mestne doklade zvišati in od 1. januarija 1897. leta počenši pobirati nastopne doklade:

- od pridobitnega davka (obrtarine) z državnimi dokladami vred:
 - do 5 gld. 25 kr. čiste obrtarine 6%
 - od 5 gld. 25 kr. do 26 gld. 25 kr. čiste obrtarine 10%
 - od 26 gld. 25 kr. naprej čiste obrtarine pa 15%
- od dohodnega davka z državnimi dokladami vred:
 - do 50 gld. 10%
 - od 50 gld. do 500 gld. 15%
 - od 500 gld. naprej 25%
- od hišnonajemninskega davka 15%
- od zemljiškega davka tudi 15%.

To se z ozirom na določilo § 43. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano oznanja z dostavkom, da more vsak, kdor misli, da se mu s tem sklepom godi krivica, uložiti svoje ugovore v štirinajstih dneh, t. j. do 11. januarija 1897. leta pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 26. decembra 1896.

Št. 41.175.

Razglas.

825 1—1

V četrtek, dné 31. decembra t. l., ob 1/2.12. uri vršila se bode pri podpisnem uradu v drugié

minuendo-licitacija

za preskrbljevanje voznje pri odgonski postaji občine ljubljanske za leto 1897.

Podjetniki se k tej licitaciji vabijo s pristavkom, da je prevzemniku vložiti 50 gld. kavecije.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 28. decembra 1896.

Št. 41039

Razglas.

830 3—1

Pri podpisnem magistratu podeliti je službo provizoričnega blagajničnega azistenta s prijemki VI. činovnega razreda, eventualno službo blagajničnega praktikanta

z adjutom letnih 480 gld. Prosilci za eno ali drugo teh služb morajo dokazati, da so dovršili višjo gimnazijo, višjo realko ali pa kako drugo jima jednako šolo ter da so prebili izpit državnega računavodstva in blagajniški izpit.

Tisti, ki se nimajo predpisanih izpitov, zavezani so ju narediti v teku dveh let po nastopu službe.

Prošnje vložiti je do 10. dné januarija meseca leta 1897. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 25. decembra 1896.

Št. 38.987.

Razglas.

800 3—3

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 7. decembra t. l. razpisujejo se pri podpisnem magistratu naslednji službinski mesti:

Služba mestnega policijskega agenta

s prijemki VI. činovnega razreda, t. j. 600 gld. plače, 120 gld. aktivitetne priklade in z dvema petletnicama po 75 gld., in

služba mestnega policijskega detektiva

z letno plačo 500 gld. in aktivitetno priklado 50 gld.

Prošnji za te službi je vložiti do 30. decembra 1896.

Prošnja, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogami vred, spiši prosilec sam in nji prideni izkazilo o starosti (krstni list), o trdnem zdravju, o posebni spretnosti za službo, o znanji slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pismu in pa o dozdanjem vedenji in službovanji, oziroma poslovanji.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 14. decembra 1896.

Dunajska borza.

Dné 28. decembra.		Dné 24. decembra.		Kreditne srečke, 100 gld. 200 gld. — kr.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 —
Skupni državni dolg v srebru	101 . . . 45 . . .	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 . . . 50 . . .	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . . . — . . .
Avstrijska zlata renta 4%	122 . . . 90 . . .	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . . . 50 . . .	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . . . 50 . . .
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 . . . 80 . . .	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . . . 75 . . .	Salmove srečke, 40 gld.	70 . . . 25 . . .
Ogerska zlata renta 4%	122 . . . 40 . . .	Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 . . . — . . .	St. Genois srečke, 40 gld.	72 . . . — . . .
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 . . . 25 . . .	Dunavske vravnave srečke 5%	129 . . . — . . .	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . . . — . . .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	935 . . . — . . .	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 . . . 60 . . .	Ljubljanske srečke	22 . . . 75 . . .
Kreditne delnice, 160 gld.	375 . . . 85 . . .	Posojilo goriskega mesta	112 . . . — . . .	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 . . . 75 . . .
London vista	119 . . . 90 . . .	4% kranjsko deželno posojilo	98 . . . 85 . . .	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3435 . . . — . . .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . . . 82 1/2 . . .	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . . . 40 . . .	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	427 . . . — . . .
20 mark	11 . . . 74 . . .	Priporitetne obveznice državne železnice	225 . . . — . . .	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 . . . 50 . . .
20 frankov (napoleonodor)	9 . . . 52 1/2 . . .	južne železnice 3%	173 . . . 40 . . .	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	68 . . . — . . .
Italijanski bankovci	45 . . . 45 . . .	južne železnice 5%	128 . . . — . . .	Montanska družba avstr. plan.	85 . . . 50 . . .
C. kr. cekini	5 . . . 67 . . .	dolenjskih železnice 4%	99 . . . 50 . . .	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	156 . . . — . . .
				Papirnih rubljev 100	127 . . . 12 . . .

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.